Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2022. gada 28. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Direktīva 2004/48/EK – 9. panta 1. punkts – Eiropas patents – Pagaidu pasākumi – Valstu tiesu iestāžu pilnvaras izdot rīkojumu par pagaidu noregulējumu, lai novērstu iespējamus intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus – Valsts judikatūra, saskaņā ar kuru pieteikumi par pagaidu pasākumu noteikšanu tiek noraidīti, ja attiecīgā patenta spēkā esamība nav apstiprināta vismaz ar pirmās instances nolēmumu, kas pieņemts pēc iebildumu vai spēkā neesamības procesa – Atbilstīgas interpretācijas pienākums

Lietā C-44/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landgericht München I* (Minhenes I apgabaltiesa, Vācija) iesniedza ar 2021. gada 19. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 28. janvārī, tiesvedībā

Phoenix Contact GmbH & Co. KG

pret

HARTING Deutschland GmbH & Co. KG,

Harting Electric GmbH & Co. KG.,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja I. Ziemele (referente), tiesneši P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*] un A. Kumins [*A. Kumin*], tiesneši,

ģenerāladvokāts: A. Rants [*A. Rantos*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Phoenix Contact GmbH & Co. KG* vārdā – *H. Jacobsen* un *P. Szynka*, *Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– *HARTING Deutschland GmbH & Co. KG* un *Harting Electric GmbH & Co. KG* vārdā – *T. Müller, Rechtsanwalt*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *T. Scharf* un *S. L. Kalėda*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.) 9. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Phoenix Contact GmbH & Co. KG*, no vienas puses, un *HARTING Deutschland GmbH & Co. KG* un *Harting Electric GmbH & Co. KG*, no otras puses, par iespējamu Eiropas patenta, kura īpašniece ir *Phoenix Contact*, pārkāpumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2004/48 10., 17. un 22. apsvērumā ir teikts:

"(10) Šīs direktīvas mērķis ir tuvināt [dalībvalstu] tiesību sistēmas, lai iekšējā tirgū nodrošinātu augstu, līdzvērtīgu un viendabīgu [intelektuālā īpašuma] aizsardzības līmeni.

[..]

(17) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi katrā atsevišķā gadījumā ir jānosaka tā, lai pienācīgi ņemtu vērā attiecīgā gadījuma specifiku, tostarp attiecīgo intelektuālā īpašuma tiesību īpašās pazīmes un, ja vajadzīgs, to, vai pārkāpums ir izdarīts apzināti vai neapzināti.

[..]

(22) Ļoti svarīgi ir [..] paredzēt pagaidu pasākumus pārkāpumu tūlītējai izbeigšanai, negaidot lēmumu par lietas būtību, tai pat laikā ievērojot aizstāvības tiesības, nodrošinot pagaidu pasākumu proporcionalitāti atbilstīgi attiecīgā gadījuma raksturam un nodrošinot vajadzīgās garantijas to izmaksu un kaitējuma segšanai, kas atbildētājam rodas nepamatotas prasības dēļ. Šādi pasākumi ir jo īpaši vajadzīgi gadījumos, kad jebkura kavēšanās var radīt neatgriezenisku kaitējumu intelektuālo īpašuma tiesību īpašniekam."

4 Šīs direktīvas 2. panta "Piemērošanas joma" 1. punktā ir paredzēts:

"Neskarot līdzekļus, kas [Savienības] vai valstu tiesību aktos ir vai var tikt paredzēti, ciktāl šie līdzekļi var būt labvēlīgāki tiesību īpašniekiem, šajā direktīvā paredzētos pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus saskaņā ar 3. pantu piemēro visiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, kas paredzēti [Savienības] un/vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos."

5 Minētās direktīvas II nodaļā "Pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi" tostarp ir ietverts tās 3. pants "Vispārīgas saistības", kas ir formulēts šādi:

"1. Dalībvalstis paredz pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu. Šie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi ir taisnīgi, nav nevajadzīgi sarežģīti vai dārgi un neietver nepamatotus termiņus vai kavēšanos.

2. Šie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi ir arī efektīvi, proporcionāli un preventīvi, un tos piemēro tā, lai izvairītos no šķēršļu radīšanas likumīgai tirdzniecībai un nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi."

6 Šīs pašas direktīvas 9. pantā "Pagaidu un piesardzības pasākumi" ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesu iestādes pēc prasītāja lūguma var:

a) attiecībā uz iespējamo pārkāpēju izdot iepriekšēju izpildrakstu, lai novērstu iespējamus intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus vai lai uz pagaidu laiku aizliegtu iespējamo tiesību pārkāpumu turpināšanu, attiecīgā gadījumā, ja to paredz valsts tiesību akti, iekasējot regulāru kavējuma naudu, vai lai šādas rīcības turpināšanu pieļautu tikai tad, ja ir sniegta garantija, kas paredzēta kompensācijas nodrošināšanai tiesību īpašniekam; iepriekšēju izpildrakstu saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem var izdot arī attiecībā uz starpnieku, kura pakalpojumus izmanto trešā persona, lai pārkāptu intelektuālā īpašuma tiesības; [..]

b) dot rīkojumu arestēt vai nogādāt atpakaļ preces, ar kurām, iespējams, pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, lai novērstu to nokļūšanu vai apriti tirdzniecības tīklā.

[..]

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc atbildētāja pieprasījuma 1. un 2. punktā minētos pagaidu pasākumus atceļ vai tie vairs nav spēkā, ja prasītājs pieņemamā laika posmā kompetentajā tiesu iestādē neuzsāk tiesvedību attiecīgās lietas sakarā; minēto laika posmu, ja dalībvalsts tiesību akti to ļauj, nosaka tiesu iestāde, kas piemērojusi attiecīgos pasākumus, vai, ja minēto laika posmu šādi nenosaka, tas nepārsniedz 20 darbdienas vai 31 kalendāro dienu – atkarībā no tā, kurš termiņš ir ilgāks.

6. Kompetentās tiesu iestādes var noteikt, ka 1. un 2. punktā minētos pagaidu pasākumus veic, ja prasītājs iemaksā atbilstošu drošības naudu vai sniedz līdzvērtīgu garantiju, kas paredzēta kompensācijas nodrošināšanai par atbildētājam radīto kaitējumu, kā paredzēts 7. punktā.

7. Ja pagaidu pasākumus atceļ vai ja tie vairs nav spēkā prasītāja rīcības vai rīcības trūkuma dēļ, vai ja vēlāk konstatē, ka intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma vai pārkāpuma drauda nav bijis,

tiesu iestādes ir pilnvarotas pēc atbildētāja pieprasījuma likt prasītājam sniegt atbildētājam atbilstošu kompensāciju par minēto pasākumu radīto kaitējumu."

Vācijas tiesības

7 *Patentgesetz* (Patentu likums), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 58. panta 1. punktā ir noteikts:

"Paziņojums par patenta piešķiršanu tiek publicēts Patentu biļetenā. Vienlaikus tiek publicēta patenta specifikācija. Likumā paredzētās patenta sekas stājas spēkā līdz ar piešķiršanas publicēšanu Patentu biļetenā."

8 Šā likuma 139. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pret personu, kas pretēji 9.–13. pantam izmanto patentētu izgudrojumu, persona, kuras tiesības ir pārkāptas, atkārtošanās riska gadījumā var celt prasību par atturēšanos no darbības. Šādas tiesības ir arī tad, ja pārkāpuma risks rodas pirmo reizi."

9 Saskaņā ar *Zivilprozessordnung* (Civilprocesa kodekss), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 935. pantu:

"Rīkojumi par pagaidu noregulējumu attiecībā uz strīda priekšmetu ir pieļaujami, ja pastāv risks, ka, mainot pastāvošo situāciju, kādai no lietas pusēm tiesību īstenošana varētu kļūt neiespējama vai tikt būtiski apgrūtināta."

10 Šā kodeksa 940. pantā ir noteikts:

"Rīkojumi par pagaidu noregulējumu ir pieļaujami arī pagaidu stāvokļa noregulēšanas nolūkā attiecībā uz strīdīgām tiesiskajām attiecībām, ja šī noregulēšana, it īpaši ilgstošu tiesisko attiecību gadījumā, šķiet nepieciešama, lai novērstu būtisku kaitējumu, iespējamu apdraudējumu vai citu iemeslu dēļ."

Tiesvedība Tiesā

11 Iesniedzējtiesa ir lūgusi Tiesu piemērot šai lietai paātrinātu tiesvedību saskaņā ar Tiesas Reglamenta 105. pantu.

12 Šī pieteikuma pamatošanai iesniedzējtiesa būtībā apgalvo, ka pamatlietas raksturs tai liek pieņemt nolēmumu īsā termiņā. Turklāt šī tiesa uzskata, ka bez ātras tiesas iejaukšanās *Phoenix Contact* tiktu nodarīts būtisks ekonomisks kaitējums sakarā ar viltoto preču ražošanas un tirdzniecības turpināšanu. Minētās tiesas skatījumā iespējamais patenta pārkāpums it īpaši apdraudētu *Phoenix Contact* tirgus daļas un tai kā attiecīgā patenta īpašniecei radītu neatgriezenisku pārdošanas iespēju zudumu, ko būtu grūti kompensēt ar vēlāku iespējamu zaudējumu atlīdzības piešķiršanu.

13 Reglamenta 105. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Tiesas priekšsēdētājs pēc iesniedzējtiesas pieteikuma vai izņēmuma kārtā pēc savas ierosmes un pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas var nolemt lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja lietas apstākļi prasa to izskatīt īsā termiņā, piemērot paātrinātu tiesvedību.

14 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka šāda paātrinātā tiesvedība ir procesuāls instruments, kas paredzēts ārkārtas situācijas risināšanai (spriedums, 2022. gada 10. marts, *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Visaptverošs veselības apdrošināšanas segums), C-247/20, EU:C:2022:177, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka lietas ekonomiskā jutība vai ekonomiskās intereses, tostarp valsts finanses ietekmējošas intereses, lai arī cik svarīgas un leģitīmas tās būtu, pašas par sevi nevar pamatot paātrinātās tiesvedības piemērošanu (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2017. gada 18. oktobris, *Weiss* u.c., C-493/17, nav publicēts, EU:C:2017:792, 10. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

16 Tāpat no Tiesas judikatūras izriet, ka attiecīgo personu interese – kas, protams, ir leģitīma – pēc iespējas ātrāk noteikt to tiesību apjomu, kuras tām izriet no Savienības tiesību aktiem, pati par sevi neļauj pierādīt izņēmuma apstākļa pastāvēšanu Reglamenta 105. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2022. gada 3. marts, *Presidenza del Consiglio dei Ministri* u.c. (Ārsti speciālisti, kas iziet apmācību), C-590/20, EU:C:2022:150, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

17 Saistībā ar apstākli, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tika izteikts valsts tiesvedībā par pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšana valsts tiesvedībā, kurā var noteikt pagaidu pasākumus, nedz pati par sevi, nedz saistībā ar šī sprieduma 15. punktā norādītajiem apstākļiem nav tāda, kas pierāda, ka lietas raksturs prasa to izskatīt īsā termiņā (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2017. gada 18. oktobris, *Weiss* u.c., C-493/17, nav publicēts, EU:C:2017:792, 12. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

18 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Tiesas priekšsēdētājs 2021. gada 11. februārī pēc tiesneša referenta un ģenerāladvokāta uzklausīšanas nolēma noraidīt pieteikumu par paātrinātas tiesvedības piemērošanu.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

19 2013. gada 5. martā *Phoenix Contact* iesniedza patenta pieteikumu attiecībā uz spraudkontaktsavienotāju, kas ietver aizsargvada pārvienojumu. Procedūrā pirms šī patenta piešķiršanas *Harting Electric* iesniedza apsvērumus par minētā produkta patentspēju.

20 2020. gada 26. novembrī reģistrācijai pieteiktais patents tika piešķirts *Phoenix Contact*, tostarp attiecībā uz Vāciju.

21 2020. gada 14. decembrī *Phoenix Contact* iesniedzējtiesā iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lūdzot veikt pasākumus, lai novērstu *HARTING Deutschland* un *Harting Electric* attiecīgā patenta pārkāpumu.

22 Norāde par šī patenta piešķiršanu tika publicēta Eiropas Patentu biļetenā 2020. gada 23. decembrī.

23 2021. gada 15. janvārī *Harting Electric* Eiropas Patentu iestādē (EPI) iesniedza iebildumus par minēto patentu.

24 Iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši tās sākotnējam secinājumam attiecīgais patents ir spēkā un tas ir pārkāpts. Tā uzskata, ka šī patenta spēkā esamība nav apdraudēta.

25 Tomēr šī tiesa precizē, ka tai ir liegts noteikt pagaidu pasākumu, pamatojoties uz *Oberlandesgericht München* (Federālās zemes Augstākā tiesa Minhenē, Vācija) saistošo judikatūru, saskaņā ar kuru rīkojuma par pagaidu noregulējumu izdošanai patenta pārkāpuma gadījumā nepietiek ar to, ka izdevējiestāde, šajā gadījumā EPI, ir piešķīrusi attiecīgo patentu pēc detalizētas tā patentspējas pārbaudes un ka šī patenta spēkā esamības jautājums ir pārbaudīts arī tiesā pieteikuma par pagaidu noregulējumu izskatīšanā.

26 Proti, saskaņā ar šo judikatūru pagaidu pasākumu noteikšanai būtu nepieciešams, lai par attiecīgo patentu turklāt būtu pieņemts EPI lēmums iebildumu vai pārsūdzības procesā vai *Bundespatentgericht* (Federālā patentu tiesa, Vācija) nolēmums spēkā neesamības atzīšanas procesā, apstiprinot, ka šis patents attiecīgajam produktam piešķir aizsardzību.

27 Uzskatot, ka minētā judikatūra nav saderīga ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punktu, iesniedzējtiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas [2004/48] 9. panta 1. punktam atbilst situācija, kad tiesvedībā par pagaidu noregulējumu federālo zemju augstākās tiesas, kurām ir kompetence izskatīt lietu pēdējā instancē, principā noraida pagaidu pasākumu noteikšanu saistībā ar patentu pārkāpumu, ja [attiecīgais] apstrīdētais patents nav atstāts spēkā pirmās instances iebildumu vai spēkā neesamības atzīšanas tiesvedībā?"

Par prejudiciālo jautājumu

28 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru pieteikumi par pagaidu noregulējumu, kas attiecas uz patenta pārkāpumu, principā ir jānoraida, ja attiecīgā patenta spēkā esamība nav apstiprināta vismaz ar pirmās instances nolēmumu, kas pieņemts pēc iebildumu vai spēkā neesamības atzīšanas procesa.

29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 28. oktobris, *Magistrat der Stadt Wien* (Eiropas kāmis – II), C-357/20, EU:C:2021:881, 20. punkts).

30 Pirmkārt, saskaņā ar Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstīm jānodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc prasītāja lūguma attiecībā uz iespējamo pārkāpēju var izdot iepriekšēju izpildrakstu, lai novērstu iespējamus intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus.

31 Tādējādi šajā 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopā ar Direktīvas 2004/48 17. un 22. apsvērumu, dalībvalstīm ir noteikts pienākums savās valsts tiesībās paredzēt iespēju kompetentajām valsts tiesu iestādēm izdot rīkojumu par pagaidu noregulējumu pēc katra atsevišķā gadījuma īpatnību pārbaudes un ievērojot minētajā 9. pantā paredzētos nosacījumus.

32 Otrkārt, jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopā ar tās 22. apsvērumu, valsts tiesībās paredzētajiem pagaidu pasākumiem jābūt tādiem, kas ļautu nekavējoties izbeigt intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, negaidot nolēmumu pēc

būtības. Šādi pasākumi ir jo īpaši vajadzīgi gadījumos, kad jebkura kavēšanās var radīt neatgriezenisku kaitējumu intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekam. Tādējādi "laika" faktoram intelektuālā īpašuma tiesību efektīvā ievērošanā ir īpaša nozīme.

33 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa norāda, ka, tā kā attiecīgais patents ir spēkā un tas ir pārkāpts, *Phoenix Contact* iesniegtais pieteikums par pagaidu noregulējumu būtu jāapmierina. Taču šai tiesai ir saistoša valsts judikatūra, saskaņā ar kuru attiecīgais patents var saņemt pagaidu tiesisko aizsardzību tikai tad, ja šī patenta spēkā esamība ir apstiprināta ar pirmās instances nolēmumu pēc patenta apstrīdēšanas procesa.

34 Jākonstatē, ka šāda judikatūra nosaka prasību, kas Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkta a) apakšpunktam atņem jebkādu lietderīgo iedarbību, ciktāl šī judikatūra neļauj valsts tiesai saskaņā ar šo tiesību normu izdot rīkojumu par pagaidu noregulējumu, lai nekavējoties izbeigtu attiecīgā patenta pārkāpumu, ja šī tiesa uzskata, ka patents ir spēkā un attiecībā uz to ir izdarīts pārkāpums.

35 Kā rakstveida apsvērumos ir norādījusi *Phoenix Contact*, šāda prasība varētu radīt situāciju, kurā potenciālie patenttiesību pārkāpēji – attiecīgā patenta īpašnieka konkurenti – apzināti nolemj atteikties no šī patenta spēkā esamības apstrīdēšanas, lai tam tiesā netiktu nodrošināta efektīva tiesību aizsardzība, tādējādi atņemot jēgu Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punktā paredzētajam pagaidu aizsardzības mehānismam.

36 Treškārt, ir jāuzskata, ka tādas valsts judikatūras kā šī sprieduma 33. punktā minētā neatbilstība Direktīvai 2004/48 ir apstiprināta, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus.

37 Šajā ziņā no minētās direktīvas 10. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir tuvināt dalībvalstu tiesību sistēmas, lai iekšējā tirgū nodrošinātu augstu, līdzvērtīgu un viendabīgu intelektuālā īpašuma aizsardzības līmeni (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 18. decembris, *IT Development*, C-666/18, EU:C:2019:1099, 38. punkts). Tomēr šī direktīva, kā izriet no tās 2. panta 1. punkta, ir piemērojama, neskarot līdzekļus, kas tostarp valstu tiesību aktos ir vai var tikt paredzēti, ciktāl šie līdzekļi var būt labvēlīgāki tiesību īpašniekiem (spriedums, 2017. gada 25. janvāris, *Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa*, C-367/15, EU:C:2017:36, 22. punkts).

38 Tāpēc Direktīvā 2004/48 ir noteikts minimālais standarts attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, un tā neliedz dalībvalstīm paredzēt pasākumus, kuri nodrošina lielāku aizsardzību (spriedums, 2017. gada 25. janvāris, *Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa*, C-367/15, EU:C:2017:36, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka šīs direktīvas mērķis ir regulēt ar intelektuālā īpašuma tiesībām saistītos aspektus, kas attiecas, pirmkārt, uz šo tiesību ievērošanu un, otrkārt, uz to apdraudējumu, paredzot efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus, kuru mērķis ir novērst, pārtraukt vai atlīdzināt ikvienu apdraudējumu esošajām intelektuālā īpašuma tiesībām (spriedums, 2019. gada 18. decembris, *IT Development*, C-666/18, EU:C:2019:1099, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Tiesvedība valsts tiesā, kuras mērķis ir nekavējoties izbeigt jebkādu pastāvošo intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, būtu neefektīva un līdz ar to mērķis nodrošināt intelektuālā īpašuma augstas aizsardzības līmeni – nebūtu ievērots, ja šīs tiesvedības izmantošana būtu pakļauta tādai valsts judikatūrā noteiktajai prasībai, kāda minēta šī sprieduma 33. punktā.

41 Šajā kontekstā jāatgādina, ka uz reģistrētajiem Eiropas patentiem attiecas spēkā esamības prezumpcija no publikācijas par to piešķiršanu brīža. Tādējādi, sākot no šī datuma, uz šiem patentiem attiecas viss, tostarp Direktīvā 2004/48, garantētās aizsardzības apjoms (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 48. punkts).

42 Turklāt saistībā ar risku, ka atbildētājam pagaidu noregulējuma tiesvedībā pagaidu pasākumu noteikšana var nodarīt kaitējumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/48 3. panta 2. punktu pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi, kas nepieciešami, lai garantētu šajā direktīvā paredzēto intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, ir jāpiemēro tā, lai izvairītos no šķēršļu radīšanas likumīgai tirdzniecībai un nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi.

43 Tādējādi šī tiesību norma uzliek dalībvalstīm un galu galā valstu tiesām pienākumu sniegt garantijas, ka tostarp Direktīvas 2004/48 9. pantā paredzētie pasākumi un procedūras netiks izmantotas ļaunprātīgi (spriedums, 2019. gada 12. septembris, *Bayer Pharma*, C-688/17, EU:C:2019:722, 68. punkts).

44 Šajā ziņā jākonstatē, ka Savienības likumdevējs it īpaši ir paredzējis juridiskus instrumentus, kas ļauj vispārīgi mazināt risku, ka atbildētājam pagaidu pasākumi var nodarīt kaitējumu, un tādējādi to aizsargāt.

45 Pirmkārt, saskaņā ar Direktīvas 2004/48 9. panta 5. punktu dalībvalstis nodrošina, ka pēc atbildētāja pieprasījuma tostarp šī panta 1. punktā minētos pagaidu pasākumus atceļ vai ka tie vairs nav spēkā, ja prasītājs pieņemamā laika posmā kompetentajā tiesu iestādē neuzsāk tiesvedību attiecīgās lietas sakarā; šo laika posmu, ja dalībvalsts tiesību akti to ļauj, nosaka tiesu iestāde, kas piemērojusi attiecīgos pasākumus, vai, ja minēto laika posmu šādi nenosaka, tas nepārsniedz 20 darbdienas vai 31 kalendāro dienu – atkarībā no tā, kurš termiņš ir ilgāks.

46 Otrkārt, Direktīvas 2004/48 9. panta 6. punktā ir paredzēta iespēja šos pagaidu pasākumus veikt, ja prasītājs iemaksā atbilstošu drošības naudu vai sniedz līdzvērtīgu garantiju, kas paredzēta kompensācijas nodrošināšanai par atbildētājam radīto kaitējumu. Šo aizsardzības instrumentu kompetentā tiesa, kurā iesniegts pieteikums par pagaidu noregulējumu, var piemērot šī pieteikuma izskatīšanas brīdī.

47 Treškārt, Direktīvas 2004/48 9. panta 7. punktā šajā tiesību normā minētajos gadījumos ir paredzēta iespēja pēc atbildētāja pieprasījuma likt prasītājam sniegt atbildētājam atbilstošu kompensāciju par šo pagaidu pasākumu radīto kaitējumu.

48 Šie juridiskie instrumenti ir garantijas, kuras Savienības likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamām, lai atsvērtu ātrus un efektīvus pagaidu pasākumus, ko tas paredzējis. Tādējādi tie atbilst Direktīvā 2004/48 paredzētajām atbildētāja garantijām, kas atsver tāda pagaidu pasākuma noteikšanu, kurš varētu ietekmēt tā intereses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Diageo Brands*, C-681/13, EU:C:2015:471, 74. un 75. punkts).

49 Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, jāatgādina, ka, piemērojot valsts tiesības, valsts tiesām, kurām ir lūgts tās interpretēt, ir jāņem vērā visas šo tiesību normas un jāpiemēro šajās tiesībās atzītās interpretācijas metodes, lai tās interpretētu cik vien iespējams atbilstoši aplūkotās direktīvas tekstam un mērķim, lai sasniegtu tajā paredzēto rezultātu un tātad panāktu atbilstību LESD 288. panta trešajai daļai (spriedums, 2016. gada 19. aprīlis, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka valsts tiesību atbilstīgas interpretācijas principam ir noteiktas robežas. Proti, valsts tiesas pienākuma ņemt vērā Savienības tiesības, interpretējot un piemērojot attiecīgās valsts tiesību normas, robežas nosaka vispārējie tiesību principi, un tas nevar būt par pamatu valsts tiesību *contra legem* interpretācijai (spriedums, 2016. gada 19. aprīlis, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Šajā gadījumā, kā uzsver iesniedzējtiesa, pamatlietā aplūkotajos Vācijas tiesību aktos nav nevienas tiesību normas, kurā rīkojuma par pagaidu noregulējumu pieņemšana, lai aizliegtu patenta pārkāpumu, būtu pakļauta nosacījumam par tiesas nolēmumu, kas par šo patentu ir pieņemts pēc patenta apstrīdēšanas procesa, un līdz ar to šie tiesību akti ir pilnībā atbilstoši Direktīvai 2004/48.

52 Šajā kontekstā ir svarīgi precizēt, ka atbilstīgas interpretācijas prasība ietver valsts tiesu pienākumu vajadzības gadījumā mainīt iedibināto judikatūru, ja tā ir balstīta uz valsts tiesību interpretāciju, kas nav saderīga ar direktīvas mērķiem (spriedums, 2016. gada 19. aprīlis, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

53 Tādējādi iesniedzējtiesai ir jānodrošina Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkta pilnīga iedarbība, vajadzības gadījumā pēc savas iniciatīvas nepiemērojot valsts judikatūru, ja šī judikatūra nav saderīga ar šo tiesību normu.

54 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts judikatūru, saskaņā ar kuru pieteikumi par pagaidu noregulējumu, kas attiecas uz patenta pārkāpumu, principā ir jānoraida, ja attiecīgā patenta spēkā esamība nav apstiprināta vismaz ar pirmās instances nolēmumu, kas pieņemts pēc iebildumu vai spēkā neesamības atzīšanas procesa.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts judikatūru, saskaņā ar kuru pieteikumi par pagaidu noregulējumu, kas attiecas uz patenta pārkāpumu, principā ir jānoraida, ja attiecīgā patenta spēkā esamība nav apstiprināta vismaz ar pirmās instances nolēmumu, kas pieņemts pēc iebildumu vai spēkā neesamības atzīšanas procesa.

[Paraksti]